

Κριτήρια υπαγωγής ιδιωτικών εκτάσεων στη δασική νομοθεσία - Αρμοδιότητα**Απόσπασμα**

Δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ιδιωτικές εκτάσεις, για τις οποίες συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ήταν αγροτικές πριν την έναρξη του πολέμου, ήτοι προ του 1940, επανακαλλιεργηθείσες δε το αργότερο προ του 1960, εμφανίζονται ως αγροτικές στις Α/Φ του 1945 ή του 1960 ή σε αμφότερες, ανεξαρτήτως εάν οι εκτάσεις αυτές κατά τη διάρκεια του πολέμου ή μετά τη λήξη του δεν καλλιεργήθηκαν και απέκτησαν έτσι προσωρινά χαρακτήρα δάσους ή δασικής εκτάσεως για κάποιο χρονικό διάστημα μεταξύ των ετών 1940-1960, έως την επανακαλλιέργειά τους, που έλαβε χώρα μετά τη λήξη των εκτάκτων συνθηκών και πάντως πριν του 1960,

β) δεν απέκτησαν με οποιονδήποτε τρόπο μετά το 1960 δασικό χαρακτήρα, συνεπώς δεν εμφανίζονται ως δασικού χαρακτήρα σε αεροφωτογραφίες μεταγενέστερες του έτους αυτού και

γ) για τις εκτάσεις αυτές υπάρχουν σχετικοί τίτλοι, αναγόμενοι σε χρόνο προγενέστερο της 23.2.1946 και έχουν μεταγραφεί.

Εξακολουθούν όμως να υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ιδιωτικές υπό την ανωτέρω έννοια εκτάσεις, οι οποίες σε αεροφωτογραφίες προγενέστερες του έτους 1945 είχαν δασικό χαρακτήρα και εκχερσώθηκαν μεταγενεστέρως, καθ' όσον σκοπός των σχετικών διατάξεων, ανεξαρτήτως της συνταγματικότητάς τους από άλλης απόψεως, είναι η προστασία δασωθέντων κατά τη διάρκεια του πολέμου, της κατοχής και του εμφυλίου πολέμου, ιδιωτικών αγρών και όχι η αποδέσμευση από το καθεστώς προστασίας των εκχερσωθέντων κατά την ίδια περίοδο δασών.

Η απόφαση περί εφαρμογής του άρθ. 12 Ν 3208/2003 μπορεί να εκδοθεί μόνο μετά την τελεσιδικία της πράξεως χαρακτηρισμού εκτάσεως και μόνον εφ' όσον αυτή έχει χαρακτηριστεί ως μη δασική, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται μόνον επί εκτάσεων, οι οποίες δεν απέκτησαν δασικό χαρακτήρα με οποιονδήποτε τρόπο μετά το 1960. Η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων, που αφορούν χαρακτηρισμό εκτάσεων κατ' άρθ. 14 Ν 998/1979 και κήρυξη εκτάσεων αναδασωτέων κατ' άρθ. 38 και 41 Ν 998/1979, υπάγεται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού Εφετείου. Η ρύθμιση αυτή καταλαμβάνει κατ' άρθ. 50 Ν 3900/2010 και τις εκκρεμείς υποθέσεις, εκείνες δηλ. που δεν έχουν συζητηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως της ουσιαστικής ισχύος του Ν 3000/2011 (1.1.2011).

(πηγή: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΔΙΚΑΙΟ)

Βασικές σκέψεις (πηγή: NOMOTEΛΕΙΑ)

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, όπως συμπληρώνεται με το από 18-5-2009 δικόγραφο πρόσθετων λόγων ζητείται η ακύρωση της 23379/5262/26-6-2008 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Πελοποννήσου με την οποία ανακλήθηκε η 24497/2273/16-11-2007 απόφαση του Διευθυντή Δασών Λακωνίας. Με την τελευταία αυτή απόφαση, έκταση εμβαδού 4.527,58 τ.μ. στη θέση «... – ...» περιφέρειας Κοινότητας Ελαφονήσου Νομού Λακωνίας, η οποία φέρεται ότι ανήκει στην αιτούσα εντάχθηκε στη ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3208/2003 (ΦΕΚ Α' 303).

2. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την από 17.5.2006 αίτησή της η αιτούσα ζήτησε αφενός το χαρακτηρισμό έκτασης εμβαδού 4.527,58 τ.μ., κείμενη στη θέση «...-...» της περιφέρειας Κοινότητας Ελαφονήσου Νομού Λακωνίας, ως δασικής ή μη και αφετέρου την ένταξη της έκτασης αυτής στο άρθρο 12 του ν. 3208/2003. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 752/06/4.7.2007 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Μολάων, σύμφωνα με την οποία η εν λόγω έκταση χαρακτηρίστηκε ως δασική κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 3 (περιπτ. 3β) του ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3208/2003, και κατατάχθηκε στις κατηγορίες των παρ. 1ε και 2β του άρθρου 4 του ν. 998/1979. Κατά την έκδοση της πράξεως αυτής χαρακτηρισμού λήφθηκε υπόψη η από 4.7.2007 έκθεση αυτοψίας – εισήγηση, στην οποία αναφέρονται τα εξής «...Η υπό εξέταση έκταση σήμερα [2007] καλύπτεται στο σύνολό της από δασική βλάστηση σε θαμνώδη – νανώδη μορφή από τα είδη: ερείκη κυρίαρχο είδος, σχίνιο, ασπάλαθρο, άρκευθο, καθώς και από φρύγανα (αφάνα, κουνούκλα, θυμάρι). Το ποσοστό της δασικής βλάστησης εκτιμάται στο 50% περίπου. Οι άρκευθοι (3-4) φύονται στην ανατολική επιφάνεια της έκτασης πλησίον των σημείων

4-7 και είναι μέτριας ηλικίας. Στην ανατολική επιφάνεια της έκτασης υπάρχουν ίχνη από 3-4 παλαιών ετών βαθμίδες μικρού μήκους και ύψους, καλύπτοντας σχετικά μικρή επιφάνεια (500 τ.μ. περίπου) η οποία παλαιότερα εκχερσώθηκε και χρησιμοποιήθηκε πιθανά για γεωργική καλλιέργεια. ... Από την στερεοσκοπική παρατήρηση των Α/Φ (που αφορούν την έκταση) με έτη λήψεως 1945, 1960 και 1989 προκύπτουν τα εξής: Το έτος 1945 (No 006, 007) η έκταση καλύπτεται από θαμνώδη δασική βλάστηση με διάσπαρτα μικρά ασκεπή διάκενα σε ποσοστό 20-30% περίπου, εκτός από το βορειοανατολικό τμήμα της εμβαδού 1,5 στρ. περίπου που είναι σχεδόν ασκεπές, καθώς και ένα μικρό τμήμα στη δυτική γωνία της. Βαθμίδες δεν παρατηρούνται. Το έτος 1960 (No 181, 182) η έκταση στο σύνολό της καλύπτεται από θαμνώδη δασική βλάστηση με διάσπαρτα μικρά ασκεπή διάκενα σε ποσοστό 30-40% περίπου. Τόσο η βορειοανατολική επιφάνεια όσο και η δυτική γωνία της έκτασης που το έτος 1945 δεν έφεραν δασική βλάστηση, εδώ έχουν αποκτήσει δασική μορφή κ' ελάχιστα διαφέρουν από τις δασικές εκτάσεις της περιοχής. Στην ανατολική επιφάνεια αμυδρά παρατηρούνται ίχνη βαθμίδων. Από αυτό φαίνεται ότι οι επεμβάσεις στην επιφάνεια που καλύπτουν οι βαθμίδες έγιναν μετά το έτος 1945. Το έτος 1989 (No 193974, 193975) παρατηρείται στην έκταση η ίδια σχεδόν εικόνα με την σημερινή, όπως την περιγράψαμε ενωρίτερα. ...». Κατά της πράξεως αυτής χαρακτηρισμού έχουν ασκηθεί αντιρρήσεις ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων (βλ. το έγγραφο 67/8.5.2008 του γραμματέα της πρωτοβάθμιας Ε.Ε.Δ.Α.). Ως προς το αίτημα δε ένταξης της εν λόγω έκτασης στο άρθρο 12 του ν. 3208/2003 εκδόθηκε το 1314/3.7.2007 απαντητικό έγγραφο του Δασάρχη Μολάων, σύμφωνα με το οποίο το αίτημα αυτό δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί, διότι στο 109/1899 συμβόλαιο αγοραπωλησίας που είχε προσκομίσει η

αιτούσα τα όρια του ακινήτου που περιγράφονται σ' αυτό θεωρήθηκαν ασαφή και αόριστα. Ακολούθως, η αιτούσα υπέβαλε ενώπιον της Διεύθυνσης Δασών Νομού Λακωνίας την από 12.10.2007 ιεραρχική προσφυγή κατά της ως άνω 1314/3.7.2007 απάντησης του Δασάρχη Μολάων. Επί της αιτήσεως αυτής και αφού λήφθηκε υπόψη η από 15.11.2007 έκθεση αυτοψίας του δασολόγου εκδόθηκε η υπ' αριθμ. πρωτ. 24497/2273/16.11.2007 απόφαση του Διευθυντή Δασών Λακωνίας, με την οποία έγινε δεκτή η ιεραρχική προσφυγή, ακυρώθηκε το ως άνω 1314/3.7.2007 απαντητικό έγγραφο του Δασάρχη Μολάων και εντάχθηκε το ακίνητο της αιτούσας στη ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3208/2003, σύμφωνα με την οποία για τις εντασσόμενες εκτάσεις δεν εφαρμόζεται η δασική νομοθεσία, διότι προέκυψε, σύμφωνα και με την παραπάνω έκθεση αυτοψίας, ότι η έκταση αυτή είχε το έτος 1945 αγροτική μορφή και ότι ο τίτλος ιδιοκτησίας ήταν προ του 1946 (1899) και εφαρμοζόταν επί του εδάφους. Ακολούθησε έγγραφο του Επιθεωρητή Δασών της Περιφέρειας Πελοποννήσου (αρ. πρωτ. 273/9.5.2008), με το οποίο δινόταν οδηγίες για την αντιμετώπιση του ζητήματος που ανέκυψε σχετικά με το εάν είχε αρμοδιότητα ο Διευθυντής Δασών Λακωνίας να επιληφθεί επί της πιο πάνω ιεραρχικής προσφυγής κατά της 1314/2007 απάντησης του Δασάρχη Μολάων, και στη συνέχεια εκδόθηκε η 23379/5262/26.6.2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Πελοποννήσου, με την οποία, αφού λήφθηκαν υπόψη οι παραπάνω οδηγίες του Επιθεωρητή Δασών, ανακλήθηκε η 24497/2273/16.11.2007 απόφαση του Διευθυντή Δασών Λακωνίας, με την αιτιολογία ότι αρμόδιος επί της ιεραρχικής προσφυγής ήταν ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας. Στη συνέχεια ο ίδιος Γ.Γ.Π. επιλήφθηκε της ιεραρχικής προσφυγής του αιτούντος και εξέδωσε σχετικές την υπ' αριθμ. πρωτ. 65023/14772/27.10.2008 απόφασή του, με την οποία κρίθηκε ότι η ιεραρχική προσφυγή είναι «άνευ αντικειμένου» καθώς αφενός έχει περάσει η προθεσμία των 30 ημερών που θέτει το άρθρο 24 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και αφετέρου θα έπρεπε να είχε δοθεί ρητή απάντηση επί του αιτήματος της αιτούσας για ένταξη του ακινήτου της στη ρύθμιση του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3208/2003, μετά την τελεσιδικία της πράξης χαρακτηρισμού του Δασάρχη Μολάων. Ήδη, με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα επιδιώκει να ακυρωθεί η προμνημονευθείσα 23379/5262/26.6.2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Πελοποννήσου.

3. Επειδή, στο άρθρο 14 του ν. 998/1979 (Α' 289) ορίζονται τα εξής: «1. Εάν δεν έχει καταρτισθεί εισέτι δασολόγιον, ο χαρακτηρισμός περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως και ο καθορισμός των ορίων τούτων διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, ως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας εις ην ανήκει δάσος ή δασική έκτασις κατά τας εν άρθρ. 4 διακρίσεις, ενεργείται κατ' αίτησιν οιουδήποτε έχοντος έννομον συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως διά πράξεως του κατά τόπον αρμοδίου δασάρχου. 2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον πράξις δέον να είναι προσηκόντως ητιολογημένη Η πράξις αυτή κοινοποιείται εις τον υποβαλόντα την σχετικήν αίτησιν ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον ή δημοσίαν υπηρεσίαν, αποστέλλεται εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα και εκτίθεται επί ένα μήνα μερίμνη του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητος εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα. Ανακοίνωσις περί της συντάξεως της ως άνω πράξεως και της αποστολής αυτής εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα, μετά περιλήψεως του περιεχομένου της δημοσιεύεται εις δύο τουλάχιστον τοπικάς

εφημερίδας ή εις μίαν τοπικήν και μίαν εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης. 3. Κατά της πράξεως του δασάρχου περί ης αι προηγουμένην παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του νομάρχου, ως και παντός έχοντος έννομον συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου, εντός δύο μηνών από της κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή, εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωσις κοινοποιήσεως, από της τελευταίας των κατά την προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων, ενώπιον της κατά το άρθρ. 10 παρ. 3 επιτροπής του νομού, εις όν ευρίσκεται η υπό αμφισβήτησιν έκτασις ή το μεγαλύτερον τμήμα αυτής. Η επιτροπή, ως και η δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετικόν φάκελον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημοσίας υπηρεσίας, δυναμένη δε και να διενεργήση αυτοψίαν προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχή καταστάσεως, αποφαινεται ητιολογημένως εντός τριμήνου προθεσμίας από της υποβολής των αντιρρήσεων. 4. ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ν. 3208/2003 (Α' 303) ορίζεται ότι: «1. Μεταβιβάσεις εν ζωή ή αιτία θανάτου ακινήτων που εμφανίζονται με αγροτική μορφή στις αεροφωτογραφίες των ετών λήψης 1945 ή 1960 θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου, ανεξάρτητα από τη μορφή που απέκτησαν τα ακίνητα αυτά αργότερα, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί. 2... 3. Η διαχείριση των εκτάσεων της πρώτης παραγράφου που εμφανίζουν τη μορφή δάσους, κατά την έννοια των άρθρων 3 παρ. 1 και 67 παρ. 4 περίπτ. α' του ν. 998/1979, όπως ισχύουν, διέπεται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. 4...». Εξ άλλου, στην παράγραφο 5 του ως άνω άρθρου, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 36 του ν. 3698/2008 (ΦΕΚ Α' 198/2-10-2008) ορίζεται ότι: «5. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, προηγείται πράξη χαρακτηρισμού της έκτασης κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979, η οποία υποχρεωτικά παραπέμπεται στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή του άρθρου 10 του ν. 998/1979». Τέλος, στην παρ. 8 του άρθρου 21 του αυτού νόμου ορίζεται ότι «Εκτάσεις που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 12 και δεν εμπίπτουν στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου, δεν υπάγονται στις διατάξεις του δασικού νόμου, εφόσον εμφανίζουν στην αεροφωτογραφία των ετών 1945 ή 1960 αγροτική μορφή». Όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 4456/2010 7μελής κ.ά.), από τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 12 παρ. 1 και 3 και 21 παρ. 8 του ν. 3208/2003 συνάγεται ότι δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ιδιωτικές εκτάσεις, για τις οποίες συντρέχουν, σωρευτικώς, οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) ήσαν αγροτικές πριν από την έναρξη του πολέμου, ήτοι προ του 1940, επανακαλλιεργηθείσες δε το αργότερο προ του 1960, εμφανίζονται ως αγροτικές είτε στις Α/Φ του 1945 είτε στις Α/Φ του 1960 είτε σε αμφότερες, ανεξαρτήτως εάν οι εκτάσεις αυτές, είτε κατά τη διάρκεια του πολέμου είτε και μετά τη λήξη του, δεν καλλιεργήθηκαν και απέκτησαν έτσι, προσωρινά, τον χαρακτήρα δάσους ή δασικής έκτασης για κάποιο χρονικό διάστημα μεταξύ των ετών 1940 – 1960, έως την επανακαλλιέργειά τους, που έλαβε χώρα μετά τη λήξη των έκτακτων συνθηκών και πάντως προ του 1960, β) δεν απέκτησαν, με οποιοδήποτε τρόπο, μετά το 1960 δασικό χαρακτήρα και, συνεπώς, δεν εμφανίζονται ως δασικού χαρακτήρα σε αεροφωτογραφίες μεταγενέστερες του έτους αυτού και γ) υπάρχουν για τις εκτάσεις αυτές σχετικοί τίτλοι, που ανάγονται σε χρόνο προγενέστερο της 23-2-1946 και έχουν μεταγραφεί. Εξακολουθούν, όμως, να υπάγονται

στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας ιδιωτικές υπό την ανωτέρω έννοια εκτάσεις, οι οποίες σε αεροφωτογραφίες προγενέστερες του έτους 1945 είχαν δασικό χαρακτήρα και εκχερσώθηκαν μεταγενεστέρως, καθόσον σκοπός των σχετικών διατάξεων, ανεξαρτήτως της συνταγματικότητάς τους από άλλης απόψεως, είναι πάντως η προστασία των δασωθέντων, κατά τη διάρκεια του πολέμου, της κατοχής και του επακολουθήσαντος εμφυλίου πολέμου, ιδιωτικών αγρών και όχι η αποδέσμευση από το καθεστώς προστασίας των εκχερσωθέντων κατά την ίδια περίοδο δασών.

4. Επειδή, περαιτέρω, από τις προμνημονευθείσες διατάξεις των άρθρων 12 παρ. 1 και 3 και 21 παρ. 8 του ν. 3208/2003, σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 του άρθρου 12 του ίδιου νόμου, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 36 παρ. 1 του ν. 3698/2008 (ΦΕΚ Α' 198/2-10-2008) και πάντως ίσχυε, κατά το χρόνο εκδόσεως της 65023/14772/27-10-2008 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Πελοποννήσου, συνάγεται ότι η διαδικασία εξέτασης του ζητήματος ένταξης μιας έκτασης στη ρύθμιση του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3208/2003, με αποτέλεσμα να μην εφαρμόζεται επ' αυτής η δασική νομοθεσία, συνδέεται στενά με την ειδική ενδικοφανή διαδικασία για το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δασικής ή μη, του άρθρου 14 του ν. 998/1979. Η απόφαση δε περί εφαρμογής του ως άνω άρθρου 12 του ν. 3208/2003 μπορεί να εκδοθεί μόνο μετά την τελεσιδικία της πράξης χαρακτηρισμού μιας έκτασης και μόνον εφόσον η έκταση αυτή έχει χαρακτηριστεί ως μη δασική, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται μόνο επί εκτάσεων που δεν απέκτησαν, με οποιονδήποτε τρόπο, μετά το 1960 δασικό χαρακτήρα.

5. Επειδή, με το άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιδ του ν. 702/1977 (Α' 268) όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε αρχικώς με το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2721/1999 (Α' 112) και, ακολούθως, με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2944/2001 (Α' 222), στη συνέχεια δε τροποποιήθηκε με το άρθρο 49 παρ. 1 έως 4 του ν. 3659/2008 (Α' 77) και συμπληρώθηκε με το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213), ορίσθηκε ότι η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών διατακτικών πράξεων που αφορούν τον χαρακτηρισμό εκτάσεων κατά το άρθρο 14 του ν. 998/1979 (Α' 289) και την κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων κατά τα άρθρα 38 και 41 του ίδιου νόμου, υπάγεται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου, η ρύθμιση δε αυτή καταλαμβάνει, κατά το άρθρο 50 του ν. 3900/2010, και τις εκκρεμείς υποθέσεις, εκείνες δηλαδή που δεν έχουν συζητηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως της ουσιαστικής ισχύος του ν. 3000/2011 (1-1-2011).

6. Επειδή, κατά τα προεκτεθέντα στην τέταρτη σκέψη, η εξέταση του ζητήματος ένταξης μιας έκτασης στη ρύθμιση του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3208/2003 συνδέεται αρρήκτως με την πράξη χαρακτηρισμού της έκτασης ως δασικής ή μη, η δε έκδοση απόφασης περί εφαρμογής του ως άνω άρθρου έχει ως προϋπόθεση την τελεσιδικία χαρακτηρισμού της έκτασης ως μη δασικής. Κατόπιν τούτων, η αίτηση ακυρώσεως η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 17-9-2008 και στρέφεται κατά της 23379/5262/26-6-2008 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Πελοποννήσου η οποία αφορά στην ένταξη της επίδικης έκτασης στη ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3208/2003 εμπίπτει στην περίπτωση του άρθρου 1 παρ. 1 περ. ιδ του ν. 702/1977, όπως η παράγραφος αυτή κατά τα ανωτέρω αντικατασταθείσα και τροποποιηθείσα ήδη ισχύει, δημιουργεί δε διαφορά υπαγόμενη στη δικαιοδοσία του

Διοικητικού Εφετείου. Πρέπει, συνεπώς, να παραπεμφθεί η υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως προς εκδίκαση στο κατά τόπο αρμόδιο Διοικητικό Εφετείο Τρίπολης (άρθρο 3 ν. 702/1977, άρθρο 16 παρ. 1 ν. 1805/1988 (Α' 199)).

Δια ταύτα

Παραπέμπει την υπό κρίση αίτηση στο Διοικητικό Εφετείο Τρίπολης, κατά το σκεπτικό.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 20 Μαΐου 2014

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 20 Ιουνίου 2014.

Πηγή: <http://www.nomotelia.gr>